
Παναγιώτης Ιω. Κίνιας

Τακτικός Καθηγητής

Ηλεκτρολογίας - Πυρηνικής Φυσικής

Ανωτάτης Σχολής Ικάρων

Αθήνα Μάϊος 2003

Στο βιβλίο αυτό αφήνονται σημαντικά κενά που βεβαίως δεν ήταν εύκολο να συμπληρωθούν από τον κ. Εμμ. Κώνστα. Είναι φυσικό λοιπόν πως οι παλαιοί και πιστοί φίλοι του Πτεράρχου Κων/νου Δαβάκη δεν θα βρουν όλους τους επαίνους που τους θεωρούν απαραίτητους, επιβεβλημένους και φυσικά δικαιολογημένους.

Θα ήταν όμως αδικία εάν γίνει προσπάθεια να αμφισβητηθεί η καλή πίστη του συγγραφέα και η προσπάθειά του να φανεί δίκαιος, αντικειμενικός και αμερόληπτος.

Είμαι βέβαιος ότι προσπάθησε και κατάλαβε τον άνθρωπο Κώστα Δαβάκη και έκρινε τα γεγονότα που τον αφορούν με τη νηφαλιότητα που έχει, όποιος εξυπηρετεί την ιστορική επιστήμη και όχι κάθε άλλου είδους σκοπιμότητα.

Πιστεύω ότι ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης απέκτησε, στο πέρασμά του από τη ζωή, ακατάλυτους τίτλους στην ευγνωμοσύνη της πατρίδας μας και χιλιάδων συμπατριωτών μας.

Επειδή γνώρισα από πολύ κοντά τον Πτέραρχο Κ. Δαβάκη, χωρίς κανένα δισταγμό ομολογώ πως η πολύπτυχη ψυχή του ασκούσε επάνω μου μια δυνατή έλξη και επιρροή.

Ο Πτέραρχος Κ. Δαβάκης δεν είχε πολλούς εχθρούς. Και δεν είχε πολλούς εχθρούς γιατί ήταν άριστος αξιωματικός με γενική παραδοχή και πολύ καλός άνθρωπος, συναισθηματικός, γενναιόψυχος, δίκαιος, έντιμος, ιδιαίτερα συμπαθής και αγαπητός σε όλους. Οι λιγοστοί εχθροί του όμως ποτέ δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τί τους επεφύλασσε. Με τις μεθόδους και τους τρόπους που τους αντιμετώπιζε τους κατακτούσε αυτόματα. Μόλις τον γνώριζαν άλλαζαν γνώμη γι' αυτόν. Πολλοί απ' αυτούς έγιναν οι πιο ένθερμοι φίλοι του.

Με ιδιαίτερη λοιπόν συγκίνηση, σεβασμό, εκτίμηση και αγάπη, γράφω αυτές τις λίγες γραμμές, για τον άξιο, έντιμο, ειλικρινή, αγαπημένο μου φίλο, Πτέραρχο Κωνσταντίνο Δαβάκη.

Η πρώτη μου σχέση με την Πολεμική Αεροπορία ήταν τον Αύγουστο

του 1952, όταν ανέλαβα Καθηγητής Φυσικής της Σχολής Ικάρων (Τμήματα Ιπταμένων και ΣΜΑ).

Το 1953 γνώρισα για πρώτη φορά τον Κώστα Δαβάκη, ως Αρχηγό Β' Κλάδου του ΓΕΑ.

Μου έκανε εντύπωση, η απλότης του, η ειλικρίνειά του, η βροντώδης φωνή του, η αποφασιστικότητά του, το μεγαλοπρεπές παράστημά του.

Το 1961 το ίδρυμα Fullbright ΗΠΑ προκήρυξε διαγωνισμό για μια θέση στην Ελλάδα προκειμένου ο υπότροφος να μεταβεί στις ΗΠΑ στο Πανεπιστήμιο Rutgers να εξειδικευθεί στην Ηλεκτρολογία και Πυρηνική Φυσική.

Ως επιτυχών εις τον διαγωνισμό, το Ίδρυμα Fullbright, κοινοποιεί σε εμένα και εις το ΓΕΑ δι' επιστολής το αποτέλεσμα. Μου έκαμε άριστη εντύπωση, όταν ο Κώστας Δαβάκης πληροφορήθηκε ότι φεύγω για τις ΗΠΑ με υποτροφία και με ειδοποίησε να περάσω από το Γραφείο του στο ΓΕΑ.

Όταν πήγα τον είδα συγκινημένο, υπερήφανο για μένα και χαρούμενο. Μου έδωσε συγχαρητήρια και κουράγιο, καταπνίγοντας έτσι τις ανησυχίες μου για το άγνωστο που με περίμενε. Τα αισθήματα αυτά που μου έδειξε, δεν τα είδα από κανέναν άλλον μέχρι σήμερα παρά μόνο από τον Κώστα Δαβάκη και από τους γονείς μου.

Επανελθών από ΗΠΑ ανέλαβα πάλι ως Τακτικός Καθηγητής Φυσικής και Πυρηνικής Φυσικής της Σχολής Ικάρων.

Αισθάνομαι ευτυχής που μου δίδεται η ευκαιρία να τονίσω και δημόσια πλέον για τον ακέραιο χαρακτήρα του Πτεράρχου Κ. Δαβάκη, τον ανιδιοτελή άνθρωπο, το γενναίο πατριώτη, τον έντιμο Αξιωματικό.

Όπως είναι γνωστό είχε το προσωπικό ατύχημα, ενώ πολεμούσε τους εχθρούς της πατρίδας μας, κατά τη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού Πολέμου και εν συνεχεία κατά των Γερμανών, που εισέβαλαν στην Ελλάδα και τέλος στη Μέση Ανατολή, να συλληφθούν από τους κομμουνιστές ο πατέρας του Γεώργιος, η μητέρα του Σταυρούλα και τα δύο αδέρφια του Δημήτριος και Χρήστος στις 24 Δεκεμβρίου 1944 και ως προκύπτει και από τις Ληξιαρχικές Πράξεις θανάτου, να δολοφονηθούν όλοι κατά τον πλέον άνανδρο τρόπο, από Ρώσο εκτελεστή.

Και όμως ο Κώστας Δαβάκης απέδειξε πάντοτε ότι διεπνέετο από ανωτερότητα, αξιοπρέπεια, σεμνότητα, ανιδιοτέλεια, γενναιότητα, αποφασιστικότητα, ειλικρίνεια και σεβασμό αρχών.

Για την πολεμική του δράση, γράφουν συνάδελφοί του που τον ανα-

γνωρίζουν ως ήρωα πολεμιστή. Για την εργατικότητα του, όλοι οι συνάδελφοί του, ανεξαρτήτως βαθμού, δέχονται ότι σε όλες τις θέσεις που υπηρέτησε, ως Διοικητής Κρατικού Αερολιμένος Ελληνικού, Αρχηγός Πολιτικής Αεροπορίας (ΥΠΑ), Διοικητής και Υποδιοικητής Αεροπορικών Βάσεων, Διευθυντής Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων και Εκπρόσωπος Τύπου, Διευθυντής Προσωπικού ΓΕΑ (Β4 ΓΕΑ), Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ, Γενικός Διευθυντής Ασφαλείας και Πληροφοριών ΓΕΑ, Εθνικός Στρατιωτικός Αντιπρόσωπος στο ΝΑΤΟ κλπ., υπήρξε σκληρός αλλά τίμιος, δίκαιος, ειλικρινής, αξιοπρεπέστατος, ευαίσθητος και το σπουδαιότερο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, με ευγένεια, απλότητα και σεβασμό προς όλους τους συνανθρώπους του.

Ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης υπήρξε ολοκληρωτικά δοσμένος στη ζωή του στρατιωτικού και πίστευε στο πνεύμα της ενότητας και της αλληλοβοήθειας.

Εργάζετο περισσότερο από 15 ώρες την ημέρα για την Αεροπορία και ουδέποτε επέτρεψε στον εαυτόν του να δείχνει εις ανωτέρους και κατωτέρους του κουρασμένος, νυσταγμένος ή ταλαιπωρημένος. Εκτελούσε το καθήκον του μέχρι θανάτου. Εις τους πολέμους από το 1940 έως το 1949 πολέμησε χωρίς ανάπαυλα και χωρίς να μετράει ημέρες ή χρόνια. Τόσο στον πόλεμο όσο και στην ειρήνη έλεγε «Όποιος πεθαίνει στο Πεδίο της Μάχης απολαμβάνει της μεγαλύτερης τιμής. Εκείνο που είναι φοβερό και δεν θέλω ούτε να το σκέφτομαι είναι να ζεις άνανδρος».

Σήμερα γράφοντας αυτές τις λίγες γραμμές αισθάνομαι ιδιαίτερο δέος και υπερηφάνεια, διότι υπήρξα στενός συνεργάτης και φίλος του Έλληνα Αξιωματικού που μεταπολεμικά μέχρι και σήμερα ακόμη, είχε την μεγαλύτερη και απεριόριστη εξουσία στην Αεροπορία λόγω των ειδικών θέσεων που κατείχε και είχε κατορθώσει το ακατόρθωτο. Να τον σέβονται και να τον αγαπούν οι υφιστάμενοί του και να τον εκτιμούν και παραδέχονται οι ανώτεροί του.

Οφείλω επίσης να επισημάνω ότι ο Κώστας Δαβάκης έπαιξε καθοριστικό ρόλο, τόσο στην εξισορρόπηση όλων των τάσεων που ταλάνιζαν τότε τις Ένοπλες Δυνάμεις και ιδιαίτερα την Αεροπορία, όσο και τη διατήρηση αυτής ως Ανεξάρτητο Όπλο και όχι ενταγμένη στο Στρατό Ξηράς, όπως πολλοί επεδίωκαν.

Θεωρώ μεγάλη τιμή διότι υπήρξα στενός φίλος με μία από τις πιο ξεχωριστές φυσιογνωμίες των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, τον Πτέραρχο Κων/νο Δαβάκη.
